

**KRAJSKÉ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ
v Ústí nad Labem
pobočka v Liberci**

4 KZV 68/2013 – 113

V Liberci dne 29. 9. 2014

**Krajskému soudu
v Ústí nad Labem
pobočce v Liberci**

O B Ž A L O B A

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci,
p o d á v á podle § 176 odst. 1 trestního řádu obžalobu na

MUDr. Jaroslava B a r t á k a, nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody
ve [REDACTED], lékaře, občana ČR,

ž e

nejméně po dobu od září 2013 do listopadu 2013 ve Vazební věznici Liberec, Pelhřimovská 3 Liberec 1, plánoval vraždu osob Ing. Andor Šándor, nar. [REDACTED], Mgr. ThDr. Eugen Sigismund Freimann, nar. [REDACTED] a JUDr. PhDr. Oldřich Choděra, nar. [REDACTED], v úmyslu vyřídit si s nimi osobní spory a zajistit si majetkový prospěch v desítkách milionů Kč, když za tímto účelem navázal kontakt s odsouzeným Milošem Levko, nar. [REDACTED] u kterého předpokládal, že je schopen jeho plány vzhledem k jeho trestní minulosti a autoritě mezi ostatními odsouzenými realizovat, zajistit osoby mimo prostory věznice, které by za finanční úplatu v amerických dolarech profesionálním způsobem požadovanou likvidaci mimo prostor věznice, tedy na svobodě, provedly, a proto mu poskytl podrobné podklady k osobám které mají být zlikvidovány, jména, věk, rodinný stav, kontakty, bydliště, zaměstnání, denní režim, informace o jejich finanční situaci, osobních zvyklostech, informace k rodinným příslušníkům a možným rizikům u těchto osob, a konkrétně po Miloši Levkovi požadoval, aby prostřednictvím osob na svobodě zajistil zavraždění všech jmenovaných, kdy Ing. Andor Šándor měl být rovnou zabit, nejlépe za pomoci vystřelovacího nože někde v metru, kde je hodně lidí, případného únosu se v jeho případě obával vzhledem k výcviku jmenovaného, Mgr. ThDr. Eugen Sigismund Freimann měl být unesen, mučením a pod pohrůžkou zabití donucen k vydání hotovosti nejméně 10 milionů Kč a následně zabit tak, že mu má být do těla vpraveno několik litrů tvrdého alkoholu a to nalitím do úst a konečníku, až dojde k jeho úmrtí na otravu alkoholem, JUDr. PhDr. Oldřich Choděra měl být rovněž nejdříve unesen, mučením a pod pohrůžkou zabití donucen k vydání hotovosti nejméně 50

milionů Kč a následně zabit blíže neurčeným způsobem, těla všech obětí měla být nalezena, aby se veřejnost o jejich úmrtí dozvěděla,

a současně v téže době na témže místě, tedy nejméně po dobu od září 2013 do listopadu 2013 ve Vazební věznici Liberec, plánoval vydírání osob Jitka Novotná, nar. [REDAKCE], MUDr. František Fencel, nar. [REDAKCE] a JUDr. Pavel Špaček, nar. [REDAKCE], v úmyslu získat jejich finanční prostředky, když za tímto účelem obdobně jako ohledně objednání vražd navázal kontakt s odsouzeným Milošem Levko, nar. [REDAKCE], u kterého předpokládal, že je schopen jeho plány realizovat a proto mu poskytl podrobné informace k těmto osobám jako jejich jména, věk, rodinný stav, kontakty, bydliště, zaměstnání, denní režim, finanční situaci, osobní zvyklosti, informace k rodinným příslušníkům, výslovně pak požadoval, aby Jitka Novotná byla navštívena rusky mluvícími muži a pod pohrůžkou veřejného vyzrazení informace, že otcem její devítileté dcery není její manžel, ale MUDr. Jaroslav Barták, přinucena k vyplacení finanční hotovosti ve výši 1 milion Kč, MUDr. František Fencel měl být navštíven rusky mluvícími muži a pod pohrůžkou použití násilí a v případě, že nebude spolupracovat, za použití násilí konkrétně vláčením za traktorem přinucen k vyplacení finanční hotovosti ve výši alespoň 2 miliony Kč, JUDr. Pavel Špaček měl být navštíven rusky mluvícími muži a pod pohrůžkou použití násilí přinucen k vyplacení finanční hotovosti ve výši 20 milionů Kč, veškerá takto získaná finanční hotovost měla být použita k financování útěku obviněného z věznice do zahraničí mimo EU, konkrétně do Běloruska, pomocí padělaných cestovních dokladů,

přičemž k pokusu ani dokonání zločinů nedošlo z důvodů nezávislých na vůli obviněného, neboť Miloš Levko jeho jednání oznámil Policii ČR,

t e d y

dopustil se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro úmyslné usmrcení více osob, zvláště trýznivým způsobem, v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch a z jiné zavrženíhodné pohnutky, zejména v návodu k takovému zločinu,

dopustil se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro nucení jiného násilím, pohrůžkou násilí a pohrůžkou jiné těžké újmy, aby něco konal, v úmyslu způsobit škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l

přípravu zločinu vraždy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 2, 3 písm. a), i), j) trestního zákoníku,

přípravu zločinu vydírání podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k § 175 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku.

N a v r h u j i :

1. vyslechnout v procesním postavení svědka MUDr. Františka Fencela, č.l. 104 - 113, Mgr. ThDr. E. S. Freimanna, č.l. 124 - 133, JUDr. PhDr. Oldřicha Choděru, č.l. 134 - 143, Miloše Levka, č.l. 151 - 159, plk. Josefa Mareše, č.l. 168 - 174, Jitku Novotnou, č.l. 175 - 184, brig. gen. ing. Andora Šándora, č.l. 189 - 198, JUDr. Pavla Špačka, č.l. 199 - 207, Jaroslava Váňu, podání vysvětlení n č.l. 208 - 212,

2. vyslechnout znalce MUDr. Jiřího Švarce, Ph.D., PhDr. Petra Goldmanna ke znaleckému posudku znaleckého ústavu - PN Bohnice k duševnímu stavu obviněného, č.l. 42 - 63,
3. podle § 213 odst. 1 tr. řádu předložit stranám k nahlédnutí veškeré listinné důkazy a z nich konstatovat obsah přinejmenším následujících listin: kopie písemností - komunikace s MUDr. Fenclem, č.l. 114 - 123, kopie písemnosti svědkyně Jitky Novotné obviněnému, č.l. 186 - 187, originály písemností napsaných obviněným svědku Levkovi jako podklady pro realizaci plánovaných skutků, č.l. 220 - 227, odborné vyjádření z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma, č.l. 234 - 262, služební záznamy svědčící o chování obviněného ve VTOS, č.l. 372 - 378, rozsudek MS Praha sp. zn. 56 T 8/2012, č.l. 414 - 475, usnesení VS Praha sp. zn. 10 to 51/2013, č.l. 476 - 480,
4. reprodukovat záznamy rozhovorů obviněného a svědka Levka ve VV Liberec, č.l. 230, konkrétně záznam na DVD č. 3,
5. číst osobní výkazy obviněného - opis rejstříku trestů, č.l. 481 - 482.

O d ů v o d n ě n í :

Vyšetřováním konaným vrchním komisařem Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru obecné kriminality v Liberci, byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výrokové části obžaloby.

Obviněný **MUDr. Jaroslav Barták** při výslechu dne 25. 11. 2013 sdělil, že se cítí nevinný a žádný atentát opravdu nepřipravoval. Jedná se podle něj o „šměčko osob cikánské národnosti“. Dále odmítl k věci vypovídat.

Při pokračování ve výslechu obviněného dne 14. 4. 2014 se obviněný rozhodl k věci vypovídat a namítl, že mu nebylo řádně předáno usnesení o zahájení trestního stíhání. Popsal okolnosti svého předchozího odsouzení. Byl umístěn k výkonu trestu do Vazební věznice Liberec a umístěn na „VIP“ oddělení, kde bylo 38 trestanců z toho 6 „cigánů“. Cítil se ve věznici relativně dobře. Zapojil se do přípravy vězeňského časopisu, navštěvoval kněze. Měl nadstandardní podmínky, které spočívaly v tom, že měl k dispozici velkou kulturní místnost s plazmovou TV, satelitem, DVD bez jakéhokoliv omezení. Obviněný tvrdil, že za 2.000,- Kč si mohl zajistit 2 litry vodky a za 5.000,- Kč měl možnost setkávat se s dívkou. Údajně to bylo řešeno v rámci programu zacházení. Za 5.000,- Kč údajně byly přiváženy dívky i z věznice Světlá nad Sázavou a Opava, které poskytovaly intimní potěšení svým partnerům na tzv. „intimce“ vedle kaple. Údajně to nemohl neslyšet, protože se v kapli modlil. Vedle kaple měla kancelář kaplanka adventistů Renáta, která každý den souložila s vězněm zvaným „Gogo“. Obviněný sám měl přezdívku „Doktor“. Říkal mu tak „barákový“ Rosenbaum. Také mu říkali „Kardinál“, neboť hrál v historicko-erotickém filmu Svobodný zednář kardinála. Obviněný se vyjádřil ke spoluvězňům. Jednomu se říkalo „Čára“, s ním na pokoji byl muž s přezdívkou „Děda“ a tomu, co obviněnému vařil špagety, se říkalo „Kuchař“. Vězni, který kradl karty z bankomatu, se říkalo „Piny“. Dalšímu se říkalo „Teplý cikán“, i když nebyl ani jedno. Další cikán měl přezdívku „Hamburger“. Hlavním pro něj byl „barákový“. Obviněný popsal, že ve vězení uspořádal oslavu svých 55. narozenin. Oslavy se účastnili i Rosenbaum a „Gogo“, který obstaral alkohol. „Gogo“ obstarával také měkké a tvrdé drogy. Obviněný měl na oslavě také svoji „koninu“, kterým byl trestanec Ondřej Pleštil. To bylo v srpnu 2013. Od září 2013

začal obviněný mít problém s cikány. Trestanec „Hamburger“ mu kradl jídlo. Chtěl se obviněnému pomstít a získal na to všechny cikány z jejich oddílu. Obviněný napsal stížnost a „Hamburger“ poté převezli jinam. „Hamburger“ se jmenoval pravým jménem Radek Pokorný a ještě před převezlím mu vyhrožoval za to, že ho obviněný „natřel“. Pak začal teror. „Gogo“ si údajně svolal do koupelny ostatní a chtěl po nich, aby obviněného do Vánoc sejmuli. Řekl mu to „Piny“. Obviněný poté sdělil, že se v utajení spojil se členem Lvího klubu Praha a pracovníkem BIS Jaroslavem Jírou a požádal ho o pomoc. Údajně byla spuštěna akce „Baba“, kdy byl k ochraně obviněného do věznice infiltrován agent BIS. Obviněný se v režimu utajení spojil také s plk. Mgr. Robertem Šlachtou a rovněž ho požádal o akutní pomoc. ÚOOZ údajně nasadilo do věznice zpravodajskou techniku. Plk. Mgr. Vladislav Husák (ředitel KŘP Libereckého kraje) napsal dopis řediteli věznice plk. Ing. Pavlu Tůmovi a podle tvrzení obviněného pak v koordinaci s Ochranou službou ústavních činitelů vedenou plk. JUDr. Komorousem byl nařízen jeho transport do jiné věznice, a to konkrétně do Stráže pod Ralskem, to bylo 14. 11. 2013. Před jeho stěhováním došlo ještě ke dvěma incidentům. Ods. Rosenbaum našel pod stolem v návštěvní místnosti „štěnici“, měl z toho hysterický záchvat. Řval, že všechny zabije. Rosenbaum byl nájemný vrah, měl zabít 14 dnů před smrtí Františka Mrázka nějakého člověka, ale mezi 4 očima se obviněnému přiznal, že zabil ještě jednoho člověka. Obviněný se domnívá, že zabil přímo Mrázka. Byl jím posedlý, měl o něm nakoupené knihy. Druhý podivný incident souvisel se stěhováním obviněného, kdy byl přeložen do uzavřené cely se spoluvězněm jménem Zdeněk Staněk. Byl to údajně agent v utajení, který ho chránil až do odjezdu dne 14. 11. 2013. Ve věznici běžně požívali alkohol a „Gogo“ snad obviněnému přidával do alkoholu drogy. Obviněný se cítil rozjařený. Obviněný sám bere také další léky na poškození páteře. Dle jeho posudků není schopen pobytu ve věznicích a vězeňských nemocnicích a je na místě neurochirurgická operace. O této skutečnosti informoval člena Lvího klubu Miloše Zemana a tehdejší ministryni spravedlnosti. Levko mu navrhoval, že všechny dívky, které obviněného natřely, on a jeho mafie zlikviduje. Jmenoval konkrétně znásilňování zvířaty na farmě anebo únos dívek do Cařihradu, kde jsou harémy pro neposlušné ženy. Levko se údajně narodil na Ukrajině, ale obviněný pak poznal, že lže. Chlubil se, že je mu 42 let a z toho 20 let sedí v „lochu“. Absolutně mu nevěřil. Mezi vězni neměl žádnou autoritu a minimálně komunikoval s vězni. Pravdou je, že měl Levko kontakt s bachaři a s kaplankou Renátou, se kterou souložil. Tato kaplanka měla přístup všude a obviněný to považuje za nestandardní. Obviněný, podle vlastních slov „nevinný lékař – kardiolog“, byl šokován absolutní chudobou lidí ve věznici. Třeba vůbec nejedli, aby měli na drogy, cigarety, alkohol. On a „barákový“ peníze měli. Alkohol tek proudem. Ve věznici byl spokojený do doby plánování jeho zavraždění. Ve věznici byl i druhý agent v utajení, který vyprovokoval ostatní vězně k tomu, že vězeň „Hamburger“ řekl: „My ho zabijeme“ (patrně obviněného). Zpráva se jménem agenta údajně leží na ÚOOZ a GIBS. Tvrzení svědka Levka je absolutní nesmysl. Pokud si něco v podobném duchu povídali, jednalo se o bláboly v alkoholovém opojení v kombinaci s farmaky. Obviněný si dále stěžoval na únik informací médiím a zmínil své kontakty v ředitelství pražské policie.

Co se týče osob poškozených, tak pana Choděru zná. Otec obviněného říkal, že „každý doktor duplex je asinus triplex, tzn. že „každý dvojnásobný doktor je trojnásobný osel“. Choděru dříve vyloučili ze Lvího klubu pro jeho nemorální chování. Chtěl polít prezidenta Havla vínem na americké ambasádě, v klubu urazil Dr. Pítharta, kterému na jeho přednášce vyndal z tašky Mladou frontu a začal ji nahlas číst a později urazil i tehdejšího velvyslance USA. Řekl mu, že je Žid a bude ho fackovat, protože nenávidí Židy a ženy. Všem zabránili. Dále měl podle obviněného JUDr. PhDr. Choděra zastupovat vraha bývalého prezidenta Lvího klubu JUDr. Vlastimila Uzla, který ho již předtím podmíněně vyloučil z klubu. Od té doby viděl Choděru jenom na soudě a neměl žádný důvod jej zavraždit. Choděra si založil

sám svůj „pseudoklub“, pojmenovaný Lví klub Bohemia Ambassador. Pro obviněného to je bezvýznamný člověk.

Brig. gen. Ing. Andor Šándor byl přijat do Lvího klubu na žádost Ing. Topolánka, tehdejšího premiéra. Obviněný měl se Šándorem společnou milenku, kterou mu, jak uvádí obviněný, sám nasadil, aby měl informace z postele pana generála. Šándor měl organizovat vraždu Ing. Srby a nechával si peníze patřící tajné službě. Obviněný neměl důvod ho zabít. Ve Lvím klubu ho měli proto, aby jeho prostřednictvím získávali informace z vojenského zpravodajství. Šándor pak na tu záležitost s milenkou přišel. Dne 2. 9. 2009 se na zámku se Šándorem dohodli na rozdělení klubu. Od té doby ho neviděl a neměl důvod ho zavraždit. Na zámku Blatná se tehdy konala oslava narozenin Ing. Zemana, bylo tam 200 lidí a rozdělení klubu bylo oznámeno. Jak uvádí obviněný, prezident zůstal s ním, arcibiskup také zůstal a ti, co nebyli spokojeni, odešli se Šándorem. Šándor novinářům stále tvrdí, že ho (obviněného) v říjnu 2009 vyloučil ze Lvího klubu, což však technicky ani právně není možné.

Co se týče pana Freimanna, do Lvího klubu ho přijali v roce 2011. Údajně vystudoval ve Vatikánu. Pravoslavný arcibiskup Kryštof protestoval, neboť Freimann byl jeho úhlavní nepřítel. Obviněný totiž nevěděl, že Freimann je falešný kněz. Před lety je přijal (Freimann) do řádu Svatého Konstantina a Sv. Heleny. Byli tam divní lidé. Obviněný se nicméně stále považuje za velmistra tohoto řádu. Dne 11. 5. 2011 obviněný pořádal na Pražském hradě recepci k oslavě narozenin pana Freimanna, všechno platil. Gen. Vorálek (exšéf PČR Ústí nad Labem) mu tehdy sdělil, že Freimann není žádný kněz a že ho vyšetřují. V Teplicích měl ukrást oltář a prodat ho v zastavárně. Byli také šokováni informací, že je to pedofil a potřeboval peníze na chlapce pod 15 let v Německu. Dne 31. 5. 2011 byl vyloučen z klubu. Obviněný ho považuje za ubožáka, homosexuálního pedofila a ostudu klubu. Jako velvyslanec Dobré vůle byl obviněný vyslán na zasedání Řádu v kostele v Teplicích. Posléze se konala recepce v nejdražším hotelu v Teplicích. Freimann tam vyhrožoval, že pošle do Prahy na arcibiskupa Kryštofa dva vrahy. K dotazu státního zástupce se obviněný vyjádřil tak, že se s Levkem bavili celé hodiny. Bylo mu jasné, že Levko nic takového zařadit nedokáže, jejich řeči nebyly vážně myšlené. Je zvláštní, jak vznikly nahrávky. Levko měl mít nahrávání v hodinkách, ale on hodinky nevladl. Hodinky měl pouze obviněný a „barákový“ (Rosenbaum). Muklové nemají peníze. Specialisté z BIS se údajně domnívají, že měl Levko nahrávání v knoflíkové dírce. Policie však údajně takovou techniku nevladl. To by snad dokázal jen pan Bárta s ABL. Nahrávání tak podle něj v „prvním kole“ iniciovala ABL a v „druhém kole“ mocenské centrum státu - Ing. Kellner - ten je podle něj „bílým koněm“ pánů Klause, Topolánka, Dyby a Kalouska. K dotazu obhájce obviněný uvedl, že celé obvinění má za nesmyslné a účelové a údajně zpomalilo jeho propuštění Nejvyšším soudem ČR. Obviněný měl být podle jeho názoru vyslechnut před zahájením trestního stíhání, jak je obvyklé. Vyjádřil nespokojenost s omezením ve výkonu trestu. K medikaci lékem Tramal obviněný uvedl, že ho bere v tekuté formě 3x denně po dvou lžičkách a znalcům v Praze vše podle pravdy řekl. V době konání výslechu se cítil schopen výpovědi. Sice není fyzicky zdrav, psychicky je ale zcela v pořádku.

Po prostudování spisu namítl obviněný, že pořízené záznamy nejsou způsobilé být důkazem trestního řízení, protože byly pořízeny bez jakéhokoliv souhlasu orgánů s pravomocí je povolit a byly pořízeny záznamovou technikou nelegálně vnesenou do věznice a obsluhovanou osobou ve výkonu trestu. Obviněný je toho názoru, že tyto skutečnosti nebyly patřičně prošetřeny. Záznamů bylo podle jeho názoru dosaženo nelegálně a upozorňuje na technickou úroveň záznamu, u kterého nekoreluje obraz a zvuk. Ve spise obsažené důkazy jsou podle obviněného z velké části nepravdivé. Jde o uměle vytvořenou kauzu, přičemž motivace obviněnému po prostudování spisu není jasná.

Poškozený **MUDr. František Fencl** k věci uvedl, že s Bartákem dříve chodil na gymnázium, ale tam jej ještě neznal. Kontaktoval ho v roce 1991, když se svědek přihlásil na ředitele OÚNZ. Představil se mu s tím, že jsou spolužáci a on zde pracuje. Potom se ukázal znovu, když svědek pracoval jako ředitel Polikliniky Modřany. Obviněný ho vyhledal a nabídl mu spolupráci při privatizaci. Stali se společníky a provozovali Polikliniku Modřany. Vídali se, tykali si, ale přátelé nikdy nebyli. Za celou dobu byl u něj svědek v bytě asi 3x až 4x, a to když bylo potřeba něco projednat. Svědek znal manželku a děti obviněného, jednu dobu bydleli prakticky ve stejném objektu. Jediným smyslem života obviněného byl společenský život. Ke skončení společného podnikání došlo v roce 2011 v návaznosti na omezení osobní svobody obviněného. Uzavřeli spolu dohodu o narovnání, všechny pohledávky mu byly vyplaceny. Jednalo se o majetek v souhrnné hodnotě v řádu několika desítek milionů korun. Jednalo se o vyrovnání závazků z podnikání, nikoliv mezi fyzickými osobami. Ke své situaci svědek uvedl, že je ženatý a má 2 dospělé děti. Finanční hotovost, kterou mívá běžně k dispozici, nedosahuje milionu Kč. Pokud držel větší hotovost, tak vždy na účtech. S obviněným nikdy neměl konflikty či spory o peníze. Asi od léta 2013 mu však chodily od obviněného dopisy, ve kterých svědkovi vyčítal, že jejich společnost léta platila daně. Vyčítal mu také to, že ho chtěli s Jitkou vytlačit ze společnosti. Vyčetl mu postupy při privatizaci. Násilím mu nevyhrožoval, maximálně hrozil, že některé informace o jejich společnosti poskytne médiím. Svědek samozřejmě ví, že byl obviněný stíhán a odsouzen kvůli nějakým slečnám. On sám v této věci vypovídal až u soudu. Nemá pocit, že by mu svou výpovědí uškodil, vypovídal pouze obecně a pravdivě. Spíše mu asi pomohl. Veškeré písemnosti, které od obviněného z vězení dostal, má k dispozici. Už po kontaktování svědka policií z Liberce se mu obviněný pokoušel volat a dne 24. 11. 2013 se mu skutečně kolem 15. hodiny dovolal. Obviněný ho moc nepustil ke slovu, přestože mu svědek říkal, že s ním nechce mluvit. Obviněný mu řekl, že se na něj domluvili „cigáni“ a že to vysvětlí. Sháněl se po telefonním čísle na paní Jitku Novotnou (další společnice polikliniky) s tím, že se na její číslo nemůže dovolat. Svědek mu odpověděl, že ona s ním nechce mluvit. Číslo mu nedal. Bavili se o splátkách vyrovnání za polikliniku. Byl slušný. Mezi řečí se zmínil, že ho prezident pustí. Měl prý znalecký posudek na svou páteř. Svědek se mu snažil skočit do řeči, ale nešlo to. Hovor pak obviněný ukončil tím, že mu údajně došel kredit na kartě. K dotazu policejního orgánu, proč by ho mohl chtít obviněný vydírat o velké peníze, svědek sdělil, že obviněný měl pocit, že při vypořádání dostal méně peněz, než si sám představoval. To by byl jediný možný důvod. Nebo prostě jen potřeboval peníze a myslel si, že je právě u něj může jednoduše sehnat. Z dalších poškozených zná pouze Jitku Novotnou, která je společnicí jejich polikliniky a přivedl ji původně obviněný. Z médií zná Andora Šándora, možná mu byl někdy představen, ale žádné osobní kontakty s ním neměl. Oldřich Choděra dříve řešil firemní pracovní věci. Je možné, že ty osoby mohly být členem Lions clubu, jehož členem však svědek nikdy nebyl. Svědek předložil k dokumentaci své výpovědi vzájemné dopisy s obviněným založené na č.l. 115 – 123. Sám svědek považoval za zajímavý konec dopisu ze dne 30. 10. 2013, kdy obviněný sděluje (č.l. 123), že bude do Vánoc doma.

Poškozený **Mgr. ThDr. Eugen Sigismund Freimann** k věci uvedl, že obviněného poznal v Lions clubu, jehož členem se stal v roce 1995. Byl členem klubu v Teplicích. V rámci charitativních aktivit se kluby vzájemně navštěvují a on byl několikrát pozván do Prahy. Barták vždy organizoval toto setkání. Na oplátku svědek pozval MUDr. Bartáka do Teplic na shromáždění organizace Rytířského řádu Sv. Konstantina. V roce 2005 se stal obviněný členem jejich řádu. Od té doby se příliš neviděli. V roce 2009 mu Barták na setkání klubu v Praze navrhl přestoupení z Teplic do Prahy. Vyhovovalo mu to, protože zrovna v Praze dodělával VŠ. Pravidelně chodil na schůze klubu a s Bartákem neměl nikdy žádný problém. Barták se ale vždy na schůzích opil, choval se oplzle, nevhodně komentoval

přítomné dámy. Potom se mu svědek začal vyhýbat. Na počátku roku 2011 se sešli členové řádu žijící v Praze. Přišel i MUDr. Barták a seznámil se s Františkem Jílkem. Oba se podle přítomných opili a domluvili se na natáčení pornosnímku. Ten byl nakonec skutečně natáčen na Velvyslanectví Vatikánu. Jílek se prezentoval jako právník, ale diplom neměl. Svědek ho vyloučil z řádu. V roce 2013 byl navíc Jílek pravomocně odsouzen k trestu v trvání tří let za podvody proti pravidlům Řádu, kdy za členství inkasoval Jílek 100.000,- Kč. Tato skutečnost vyvolala u obviněného agresi vůči svědkově osobě. Začal vyhrožovat jeho rodině i přátelům likvidací. V dubnu 2011 s ním přestal komunikovat. V květnu 2011 mu ještě obviněný poslal výhrůžky e-mailem, tyto předal svědek policii v Ústí nad Labem. Svědek musel podávat vysvětlení k údajnému záměru najmout vrahy na pražského arcibiskupa Kryštofa. Toto měl svědek dle obviněného tvrdit na setkání rytířů v květnu 2011, kam se obviněný bez pozvání dostavil. Nikdo se s ním ale nebavil. Obviněný mu vyhrožoval, že musí oznámení (patrně na Jílka) stáhnout. V jednu hodinu v noci vyvolal obviněný na hotelu skandál, když napadl pracovníky recepcce. Obviněného potom viděl až při procesu, kde ho Barták obvinil z toho, že mu asistentky dohazoval, aby ho kompromitoval. Tvrdil také o svědkovi, že je plukovníkem BIS a organizoval to (patrně trestnou činnost) se Šándorem, který byl členem rozvědky. Vůbec to nebyla pravda. Arcibiskupu Kryštofovi také tvrdil, že má svědek gay klub v Drážďanech a musí ho propustit (z Lions clubu). Andora Šándora zná ze setkání Lvího klubu, Oldřicha Choděru rovněž. Další poškozené nezná vůbec. Disponuje finanční hotovostí v jednotkách milionů Kč, vlastní 2 byty. Alkohol pije. Desítky milionů korun by z něj obviněný ani po fyzickém nátlaku nedostal. On sám z Bartáka nikdy strach neměl, ale jeho přítelkyni obviněný vyhrožoval profesním zničením, pokud bude pokračovat v řešení problému s Jílkem.

Poškozený **JUDr. PhDr. Oldřich Choděra** uvedl, že obviněného zná od roku 1992 nebo 1993. On si založil Lví klub a přibíral tam lidi, od kterých by mohl něco potřebovat. Matka obviněného měla problémy s bydlením a obviněný se mu o tom zmínil. Svědek tu věc vyřešil a poté se stal také členem Lvího klubu. Obviněný se vždy chlubil tím, koho zajímavého zná. Často se s těmito lidmi nechával fotografovat. Svědek se s ním setkával pouze v klubu, do přátelské roviny, kdy by se navštěvovali v domovech, se jejich vztahy nikdy nedostaly. Barták se snažil získávat kontakty na různé osobnosti, tlačit na společná setkání, ale účelem bylo jen získání prospěchu pro něj samotného. Jednalo se hodně o lidi ze zdravotních pojišťoven. Svědek se s obviněným „rozešel“ v roce 1997, kdy byly svědkovy děti malé. Obviněný určitě může vědět, kde ve Strašnicích bydlí. Důvodem jejich rozchodu bylo právě chování obviněného, který chtěl od členů Lvího klubu prakticky okamžitě protislužby. Je to člověk, který organizuje různé intriky, štvě lidi proti sobě a chce je ovládat a na každého vyhledával kompromitující materiály. Chlubil se kontakty mezi vysokými hodnostáři Katolické církve. Jeho náboženské představy byly ale hodně pokroucené. Svědek nebyl sám, komu takové jednání vadilo. Koncem 90. let tedy z tohoto klubu odešel a s dalšími lidmi si založili vlastní Lions club. Obviněný to nesl velmi těžce a velmi mu vadilo, že se poté svědkovi podařilo založit vlastní klub. Lions club je v podstatě charitativní organizace, která má pomáhat potřebným. Výše konkrétních příspěvků je na úvaze vedení každého jednotlivého klubu. Část z vybraných prostředků se však odvádí do USA. Po založení nového klubu vnímal informace, že ho Barták ve společnosti pomlouvá. Potkali se na jednání Lvích klubů, kde se tvářil, že se nic nestalo, ale poté na setkání jedné banky ho verbálně napadal a vyhrožoval mu zničením. Svědek z něj strach neměl, ignoroval ho. Žádné nevyrovnané finanční závazky mezi kluby nebyly. S užším vedením Lvího klubu v ČR svědek rozhodl i o zrušení „Bartákova Lvího klubu“. To bylo už poté, kdy vypukla aféra se slečnami. Když to začalo, tvrdil MUDr. Barták, že se jedná o hry zpravodajských služeb. Později to rozšířil na spiknutí svědka. Podle svědka však bylo jasné, že on sám by žádné takové spiknutí nemohl

zorganizovat, a tak k tomu obviněný přidal ještě Andora Šándora, který vzhledem k předchozí profesi určitý vliv mít mohl. S Andorem Šándorem se svědek zná, tykají si, občas se sejdou na společenských událostech. Někdy v roce 2013 svědek obdržel písemnost z Věznice Mírov, kdy mu jeden člověk nabízel, že má informace k Bartákovi a k tomu, co na svědka chystal. V dalším dopise se pak objevil požadavek, aby ho svědek právně zastupoval, což odmítl. Přímé kontakty ze strany Bartáka žádné nebyly. Svědkova finanční situace odpovídá velikosti jeho právní kanceláře, ale jím držená finanční hotovost jistě nedosahuje hranice 50 milionů Kč, které hodlal obviněný za jeho smrt inkasovat. Svědek se obecně vyjádřil v tom směru, že držená hotovost nedosahuje ani 10 milionů Kč. S obviněným se nikdy nebavil o tom, jakým způsobem vede své finance a kolik hotovosti má doma. Se svědky Freimannem a Jitkou Novotnou se potkal pouze jako se členy Lions clubu. Novotná obviněného doprovázela na různých akcích. Obviněného se podle názoru svědka mohlo dotknout, že mohl vše a najednou zjistit, že lidé z jeho Lvího klubu odešli a založili si vlastní.

Poškozená **Jitka Novotná** k věci vypověděla, že obviněného zná asi 20 let od roku 1993. Obviněný byl soukromý lékař a ona u něj uspěla ve výběrovém řízení na sestru. K jejich vztahu už vypovídala v předchozí trestní věci obviněného. Jejich vztah se přesunul do osobní roviny a trval asi 5 let. Společnou domácnost s ním nevedla, protože obviněný byl v tu dobu ženatý. Jejich vztah ukončila, ale obviněný to nesl špatně. I po jejich rozchodu obviněný lidem tvrdil, že spolu stále něco mají, ale nebyla to pravda. Po rozchodu se nadále stýkali pracovní, protože svědkyně byla společnice ve dvou obchodních společnostech. Později ukončení vztahu obviněný začal respektovat a nijak nenaléhal. Za celou dobu, co svědkyně s obviněným udržovala poměr, jí nijak neublížoval. Pokud by jí nyní chtěl ublížit, tak jedině z důvodu vyrovnání v Poliklinice Modřany. V rámci vyrovnání si dohodli, že budou určité finance složeny do notářské úschovy do doby vyřešení nároků osob poškozených v předchozí trestní kauze. Obviněný asi s tímto řešením nesouhlasil, ale jeho advokát dohodu podepsal. Odejít ze společnosti byla jeho volba a oni mu to umožnili. Nikdy se ho nebála ani nebyla fyzicky napadena. Ještě z Turecka jí ale před zadržením obviněný volal a dával jí za vinu spolčení holek proti němu. Obviněný potom vždy, když něco potřeboval pracovní, kontaktoval Františka Fencla. Najednou jí však asi v listopadu 2013 poslal do firmy dopis, kde jí vyčítal, že ho okradli a pokud nedostane peníze, o které ho okradli, dá Blesku informaci, že spolu mají dítě. Svědkyně mu slušně odpověděla a snažila se vše vysvětlit. Do týdne jí přišel další dopis, ale už doporučeně domů, kde na poště viděla obálku, na které byly jejich fotky z oslav, z klubu atd. Dopis odmítla převzít. Po odsouzení obviněného Bartáka si pořídila nové telefonní číslo, které on nemá k dispozici. Dne 24. 11. 2013 se však obviněný dovolal panu Fenclovi a dožadoval se sdělení nového čísla na svědkyni. V jednom předchozím dopise jí také vyčítal, že mu nenajali správné advokáty. Pomáhala obviněnému s vedením Lions clubu a posléze se sama stala členem. Je mnoho let vdaná za jednoho manžela, má 3 děti a rozhodně otcem žádného z nich není MUDr. Barták. Finanční situace jejich rodiny je nadstandardní, ale nejedná se o úspory v milionech korun. Její manžel se s Bartákem zná. Svědkyně zná z klubu svědky Šándora, Freimanna, Choděru a z polikliniky pak společníka Františka Fencla, pošk. Špačka nezná. V poslední době si ničeho nestandardního ohledně jejich rodiny a domácnosti nevšimla.

Poškozený **brig. gen. Ing. Andor Šándor** uvedl, že obviněného zná pouze ze Lvího klubu. Pozval ho (obviněný svědka), aby udělal přednášku a posléze mu nabídl členství. Do svého klubu obviněný přijímal členy, kteří by mu mohli pomoci, a kohokoliv, kdo něco znamenal. Trpěl představou, že členové Lvího klubu jsou Zednáři, kteří tahají za nitky. Měl svůj vlastní svět a představu, že je pár vyvolených, kteří řídí stát. V Praze je 6 Lions clubů. Svědek vstoupil do Lions clubu Praha Orel, který založil obviněný. Záhy pochopil, že obv.

MUDr. Barták nemá s principy hnutí nic společného. V létě 2009 jako prezident klubu obviněného „vyrazil“ za velké podpory dalších členů. S obviněným odešlo několik lidí, kteří s ním měli obchodní vztahy, a založili si svůj klub. Od té doby se nestýkali. Ještě před rokem 2009 byl u obviněného na večeri a do dneška toho lituje. Obviněný byl opilý a snažil se zaštitit odkazem na různé známé osobnosti. Pochopil, že ho obviněný může svým jednáním dostat do potíží. Obviněný na něj vznášel požadavky typu, aby přivedl premiéra Topolánka do klubu. V předchozím procesu ho obviněný nařkl, že organizoval setkání s asistentkami, ale byl to nesmysl. V kontaktu byl pouze s přítelem dívky, kterou měl obviněný mlátit na Filipínách. Svědek pouze kontaktoval velvyslance a více do věci nezasahoval. Ze strany obviněného to byla podle svědka účelová obhajoba, ale on sám jí snad věřil. Svědek nikdy neměl pocit, že by byl obviněným jakkoliv ohrožen. Byl první, kdo s ním zamekl. Obviněný je v podstatě slaboch a svědek ho nepovažuje za chlapa. Svědek vyloučil, že by kdy měl společnou milenku s obviněným. Obviněný u něj doma nikdy na návštěvě nebyl. Hotovost ve výši 10 milionů Kč určitě nedrží. O majetku se s obviněným nikdy nebavil. Svědek připustil, že při pohybu po Praze využívá městskou hromadnou dopravu, ale jezdí i autem - podle parkování. Nepoužívá ochranku, řídí si sám. Freimanna zná pouze z předchozího procesu obviněného, JUDr. PhDr. Choděru jako pražského advokáta a prezidenta jiného Lions clubu. Jitku Novotnou zná, je to společnice Polikliniky v Modřanech. Měla také funkci pokladní v Lions clubu. Mimo prostory klubu se s ní nikdy nebavil. Obviněný tvrdil, že s ní má dítě, byla to ale jen informace z doslechu, měl tím vyhrožovat bývalé manželce. Pan Fencel by mohl být podle jeho názoru třetím společníkem polikliniky. Pošk. Špačka nezná. Obviněný by ho mohl nenávidět snad proto, že se ho dokázal s výborem klubu zbavit. Ignorovali ho. Svědek mu vědomě nikdy neublížil, neohrozil jeho vztahy s dívkami, nezasahoval ani do jeho činnosti v klubu. Po odsouzení obviněného v předchozí trestní věci neměl žádné indicie, že by se mu obviněný mohl chtít mstít.

Poškozený **Pavel Špaček** uvedl, že obviněného zastupoval v předchozí trestní věci a navštěvoval ho každý týden. Vzhledem k uvedenému svědek odmítl k věci vypovídat, protože se vůči obviněnému cítí vázán povinností mlčenlivosti.

K věci byl vyslechnut rovněž svědek **Miloš Levko**. Za účasti obhájce obviněného svědek popsal, že je od prosince 2012 ve výkonu trestu ve Věznici Liberec. Vykonává trest v trvání 10 let. Do Liberce se dostal po zmírnění typu věznice ze zvýšené ostrahy na ostrahu. V dubnu nebo v květnu 2013 přišel k nim na oddíl MUDr. Jaroslav Barták. Oddíl byl otevřený. Volně se chodilo do kulturní místnosti. Obviněný byl prvotrestaný, a tak mu vysvětloval, jak to ve vězení chodí. On měl však vždy svoji pravdu, nenechal si poradit. Řešil s ním ale jakékoliv problémy. Po nějaké době se ho obviněný ptal, jestli při tak dlouhém trestu nemyslel na útěk. Bavili se obecně. Z obviněného pak vypadlo, jestli by mu mohl svědek zařídit útěk. Svědek cítil, že má obviněný peníze a přistoupil na jeho hru. Začali často diskutovat u svědka nebo u obviněného na cele. Svědek přiznal, že má „odsezeno“ 20 let za loupeže a obviněný to věděl. Obviněný chodil pravidelně nakupovat za celou částku, která je možná, a hojně mluvil o tom, že má dost peněz. Když mu řekl, že takový útěk by mohl stát 100.000 USD, obviněný mu řekl, že to pro něj není problém. V Liberci neplatila běžná hierarchie podle trestu, jako v jiných lágrech, obviněného by si nikdo nevšímal. On pak ale začal dělat potíže – štvál dozorce, a to se potom odrazí na všech. Nerespektoval nástupy, pořád se na něj čekalo. V Liberci je věznice, která vypadá jako Klokánek. Má podobně jako ostatní vazební věznice dobrou pověst. Barták povídal, že se cítí ohrožen, byly to takové báchorky, snažil se manipulovat s ostatními. Potom začali probírat podrobnosti možného útěku. Svědek zjistil, že obviněný nemá reálný náhled na možnosti útěku, trval na útěku pomocí vrtulníku. Když ho svědek tak poslouchal, nezbylo mu než to potvrdit. Má pocit, že

by to nikoho jiného nenapadlo, ale byl to jeho nápad, tak to odkýval. Že se bude muset připlatit za pilota, mu nevadilo. Jako pojistku chtěl, aby svědek utekl s ním. Jeho prvotní nápad byl letět do Německa a potom do Thajska. Svědek si pořád myslel, že ho obviněný zkouší, jestli mu na takovou kravinu kývne. Přicházel tedy s dalšími návrhy a nabídnul Bělorusko. Obviněný tam chtěl žádat o azyl s tím, že je pronásledovaný. Nejdřív ho (obviněného) napadla Ukrajina, ale svědek mu na to řekl, že je to proevropsky orientovaný stát, který by ho vydal. Obviněný si to nechal projít hlavou a nakonec souhlasil. Domluva byla, že se nechá udělat padělaný pas s fotkou obviněného na cizí jméno. Obviněný měl pak zaplatit 60.000,- Kč za pas po jeho ukázání a polovinu dolarů, tedy 50.000 USD. Svědek obviněného utvrzoval, že je schopen to zařídit. Peníze měl obdržet tak, že se někdo zvenčí potká s jeho právníkem. Z jeho advokátů si pamatuje pouze pana Novotného. Ze strany svědka to byla jenom „obložka“, nikoho v té věci nekontaktoval. Obviněný byl neznalý prostředí. O útěku se v podrobnostech už nebavili, protože později začal mluvit obviněný o těch vraždách. V létě 2013 přišel z porady s právníkem a chtěl s ním mluvit. On když mluví, tak nejde zastavit. Moc se mu s ním bavit nechtělo, ale dal mu 5 minut s tím, že pak jde na zprávy. Obviněný se ho zeptal, jestli by šlo zařídit vraždu. Svědek mu to potvrdil a šel na zprávy. Asi za 2 dny se ho zeptal, jestli to myslel vážně. Obviněný mu řekl, že jo a že by šlo o 3 lidi. Svědek docela koukal, ale řekl mu, že by to bylo drahé. Obviněný řekl, že je mu to jedno. Říkal mu, že má jít o mstu. Svědek se v tu dobu nezajímal o podrobnosti a domníval se, že to obviněného přejde. Během svých pobytů po „basách“ zažil takových tlachů více. Potom mu ale obviněný řekl, o koho se jedná, a to svědek málem upadl. Ptal se ho na jména, aby mohl zjistit, kolik by to stálo. Z jeho strany se jednalo pouze o snahu získat nějaké peníze. Kdyby slyšel od někoho jiného, že se chce zbavit kompliců, tak by se tomu tolik nedivil. Ve vězení se ale ví, za co obviněný sedí, a je to v kriminálu to nejhorší, co může být. Svědkovi se nechtělo jít na policii, není mu příjemné dělat práškače. Co se týče osob, které měly být zavražděny, jednalo se o advokáta Choděru, gen. Šándora a bývalého kněze, kterého snad vyloučili z církve. Barták říkal, že mu kněz dluží peníze. Choděra byl snad členem „lvího bratrstva“ a pak ho vyloučili, protože údajně nezmanipuloval soudce v jejich prospěch. Šándor měl podle obviněného zamlčet důkazy o jeho nevině soudu a nějakými materiály měl podpořit ten komplot proti němu. Když mu svědek řekl, že to bude hodně drahá záležitost, tak se ukázalo, že na tom obviněný s penězi není zas tak dobře. Proto přišel obviněný s nápadem, že než ti lidé zemřou, tak se z nich peníze dostanou. Měli se unést a zabít až poté, co vydají peníze. Od kněze se měly dostat šanony s písemnostmi na různé politiky a členy vlády. Šándora se to týkat nemělo (únos), protože aby svědek udržel zdání reality, řekl mu, že Šándor je bezpečnostní expert a sám Barták připustil, že ani nemá žádnou zajímavou částku. Šándora chtěl nechat zabít tak, že ho někdo bodne vystřelovacím nožem v davu lidí v MHD, aby se potom našel třeba o zastávku dál. Choděra byl podle Bartáka movitý, měl mít až 200 milionů Kč. Barták z toho chtěl alespoň polovinu získat. Svědek Bartákovi řekl, že nechal Choděrovy poměry venku prověřit a zas takové peníze nemá. To svědek „vařil z vody“. Barták ale tvrdil, že doktor nevěří bankám a peníze bude mít někde v hotovosti. Neupřesnil, jakým způsobem by měl Choděra zemřít. Kněz měl mít podle Bartáka majetek 20 milionů Kč. Měla se po něm chtít polovina a také ty svazky pro pozdější použití. Svazky se měly nacházet u matky kněze, která bydlí u Teplic. Konkrétně hovořil o skříni hned po levé straně za vstupem do jejího bytu. Smrt kněze měla vypadat jako nešťastná náhoda, nejlépe otrava alkoholem. Svědek se ptal, jak toho má docílit, když dotyčný nebude chtít pít. Obviněný mu řekl, že se do něj může nalít alkohol i konečníkem. O nějakém zvláštním režimu nakládání s tělem nemluvil. Svědek se stále tvářil, že všechno půjde udělat. Postupně tak došlo na další osoby. Obviněný ale nechtěl tyto osoby zabít, ale jenom vydírat o peníze, které chtěl využít částečně na útěk a částečně pak na život v zahraničí. Došlo k tomu v průběhu těch úvah o vraždách. V jednom případě to měla být paní, se kterou má snad Barták dítě, a ona má být

vdaná za Španěla. Ten o tom dítěti neví. Má mu dlužit 2 až 5 mil. Kč a bylo by možné po ní chtít 1 až 2 miliony. Další měl být nějaký muž, jehož jméno je na papírech (které psal obviněný). Byl to také dlužník a mělo se po něm chtít 2 až 3 mil Kč. U tohoto si přál, aby byl zapřažený za traktor a tahán tak dlouho, dokud peníze nevydá. Třetím vydíraným měl být advokát, který za ním jezdil každý pátek a podle Bartáka mu z účtu vytáhl 1.200.000,- Kč skrze falzifikát podpisu. Jeho jméno opět bude uvedeno v papírech, které mu obviněný vyplnil včetně sídla a telefonu tohoto advokáta. Obviněný ještě uvedl, že zajistí odchod advokáta z návštěvy kolem 17. hodiny. Advokáta údajně do Liberce vozil syn. Lidé, kteří by advokáta unesli, měli synovi říct, že ho vyšetřuje kriminálka. Ten advokát je údajně řešen pro podvody, tak by ho to ani nepřekvapilo. Advokátovi se mělo říct, že únosci jsou od Rusáků a chtějí zpět své peníze. Dotyčný se měl odvézt k nejbližší bance, tam měl vybrat peníze a následně odvézt do Prahy a tam vysadit. O všech lidech mu obviněný poskytl detailní informace - adresy, sídla kanceláří, u posledního obhájce (Špačka) mu dal i telefonní číslo. Řekl mu také, kdy jezdí do věznice. U lidí mu psal někdy i věk a částku, kterou by podle něj měli disponovat. U Šándora mu obviněný ještě řekl, že bydlí v běžném bytě a jezdí MHD. V poslední době už tlačil na provedení, aby už ty akce proběhly. Informace mu dával jednak ústně, a také písemně v jedné z jejich cel. Poslední dobou už to bylo spíše ve svědkově cele, protože obviněný začal mít pocit, že má na cele odposlech. Obviněný mu psal písemné záznamy, kam psal detaily k jednotlivým osobám. Na listu papíru s nápisem JUDr. Pavel Špaček bylo napsáno, že ho vozí syn, kolik je mu let. Na dalším listu papíru bylo napsáno JUDr. Oldřich Choděra a 3 osoby, u kterých si objednal vraždy - Choděra, Freimann, Šándor. Jsou zde adresy bydliště i kanceláří a věk obětí. Na dalším listu papíru formátu A4 psané z obou stran je vše dohromady - částka za pas, peníze na cestu, které se mají získat, jména lidí, ze kterých se mají peníze vymáhat, u Fencla a Novotné jsou hvězdičky, které měly znamenat, že je nechce zlikvidovat, a to ani finančně. Jsou tam uvedeny částky, které se mají požadovat. U Šándora je tam pokus o výpočet jeho platu. Manžel Jitky má být Španěl a pokud nebude platit, tak se má Španěl dozvědět, že Lucinka ve věku 9 let není jeho, ale Bartáka. Další zápisy se týkají útěku a návštěvy velvyslance (Běloruska). Další list papíru o formátu A5 se týká advokáta, který mu má dlužit velké peníze, má se odvézt do banky. Na dalším listu papíru A5 mu Barták poslal vzkaz s termínem, kdy požaduje provedení akce. Výslovně je uvedeno: „Termín do Vánoc, tj. listopad či prosinec, nejlépe ihned po získání prašulí, tj. asi již v listopadu, už je mi z toho všeho zde na blití“. Na dalším listu papíru A4 - oboustranně popsáném, který Barták napsal ve stejný den jako papír „varianta α“. Začíná to číslicí VII a končí číslicí IX. Zde ho obviněný úkoluje, aby zjistil, kde v Polsku přijímají soukromá letadla a další podrobnosti s letovým provozem atd. Je tam poznámka, že „Fland'ák“ – Freimann se má zabít před útekem a vražda „Tlust'ocha“ – Choděry až po útěku. Na dalším listu papíru A4 obviněný psal kódy pro jednotlivé zavražděné, kdy A měl být Šándor, podle jeho jména, B měl být Freimann jako bezbožník a C měl být Choděra, F je Fencl. Opět jsou uvedeny částky, které se po nich mají chtít. Na dalším listu papíru A4 jsou podrobnosti pouze k útěku. Nahoře jsou v kroužku zkratky JB a GG, to znamená Jaroslav Barták a Gogo, což je svědkova přezdívka. Píše se zde o chronologii útěku, jsou zde zmíněny jména policisty Červíčka a Husáka a jména charge d'affaires Běloruska, kterým má být pan Markovich (velvyslancem v Praze za Bělorusko je skutečně Vasily Markovich), a za Rusko pak Sergej Kiselev (velvyslancem v Praze je skutečně Sergej Kisel'ov). Všechny písemnosti, které tento svědek předložil, psal podle jeho tvrzení obv. Barták vlastní rukou. Byl u toho, když je psal. Barták mu je sám předal nebo mu je svědek vzal a pak tvrdil, že se jich zbavil. Když svědkovi došlo, že už to celé není sranda, rozhodl se všechno oznámit. Svědkovi bylo jasné, že dříve nebo později praskne, že obviněného „balamutí“ a také nepochybně najde někoho, u koho může uspět, tedy že bude schopen ty jeho záměry realizovat. Přinejmenším by někdo mohl ty lidi označené Bartákem vydírat o peníze. Svědek se proto rozhodl si papíry od obviněného uschovat. Rozhodl se věc

oznámit, ale měl strach, že jeho trestní minulost bude srážet jeho věrohodnost, proto si pořídil záznamové zařízení v pánských náramkových hodinkách. Nikdo o tom nevěděl. Nevěděl to ani nikdo z vězeňské služby. Hodinky měl ve věznici asi 3 dny a nosil je na levém zápěstí. Nahrával rozhovory s obviněným v cele, a to asi 3x až 4x. Neví, jak se nahrávky povedly. Když nahrávky pořídil, tak se hodinek zbavil. Odeslal je tak, jak je dostal, i s písemnostmi. Nahrávky pořídil asi týden předtím, než se Barták nechal ve vězení izolovat. Policejní orgán položil nevyhnutelnou otázku, jak a od koho svědek získal hodinky se záznamovým zařízením a komu je posléze předal, svědek – odsouzený však v této části využil svého práva odmítnout vypovídat (s ohledem na nebezpečí trestního stíhání) s tím, že nechce prozradit osobu, která mu v tomto pomohla. Záznam nechal doručit plk. Marešovi z kriminálky v Praze, oddělení vražd. Nikoho jiného z vražd odsouzený nezná, proto vybral tohoto policistu. Svědek byl v kontaktu s tímto kriminalistou až po pořízení těchto nahrávek. Svědek uvedl, že se záznamem nijak nemanipuloval. Záznam šel jen vypnout a zapnout. Nikdo z věznice o tom zařízení nevěděl, stejně tak nikdo z médií. Svědek také popřel, že by byl v souvislosti s touto projednávanou věcí na něj vyvíjen nátlak, ať už od policie, nebo zaměstnanců věznice. Za pořízené záznamy nedostal žádnou odměnu, udělal to z vlastního rozhodnutí. K dotazu obhájkyň svědek uvedl, že obviněnému neřikal jména žádných konkrétních osob, které se mají podílet na provedení vražd a organizování útěku. K těm osobám jen řekl, že jsou to bývalí ruští vojáci. Sám se spíš přizpůsoboval tomu, jak se vyvíjely požadavky ze strany Bartáka. Zpočátku chtěl od Bartáka dostat nějaké peníze, i když samozřejmě by pro něj nic neudělal. Pak to začalo být nebezpečné, tak se rozhodl, že to oznámí. K dotazu obhájkyň svědek vyloučil, že by měl s obviněným fyzický konflikt. Přiznal, že na něho občas musel zakřičet, když moc mluvil a nebyl schopen se zastavit. Nebylo to ale nic zlého. Svědek se domníval, že pro obviněného byl ve vězení autoritou.

K věci byl vyslechnut v procesním postavení svědka také **plk. Josef Mareš**, policista zařazený k SKPV PČR Praha jako zástupce vedoucího odboru obecné kriminality. K věci uvedl, že o svědku Levkovi se dozvěděl od svého informačního zdroje na přelomu října a listopadu 2013. Ten muž si ho vybral k tomu, aby mu sdělil informace o údajně připravované trojnásobné vraždě. Zdroj mu předal několik písemných materiálů, aby mu vůbec věřil. Ty písemnosti měly pocházet od MUDr. Bartáka. Svědek v oboru pracuje přes 20 let a obdobná oznámení mu píšou různí lidé, jako např. pan Hruška z Valdic (odsouzený, který je známý oznamováním mnoha smyšlených skutečností k různým mediálním případům). Ověřil si, že písemnosti mohou skutečně pocházet od MUDr. Bartáka. Svědek navštívil věznici v Liberci, a aniž by hovořil se svědkem Levkem, snažil se k němu získat další informace, zejména k tomu, zda se skutečně nejedná o notorického oznamovatele typu Hrušky. Proto navštívil v Liberci zdejší odbor obecné kriminality. Dohodl, že Levka prvotně vytěží sám a ověří věrohodnost oznámení a bude-li to opodstatněné, vše předá místně příslušnému odboru. Posléze vytěžil Levka podle zákona o policii a předložil mu písemné materiály, aby se vyjádřil, kdo je jejich původcem. Odsouzený uvedl, že je psal MUDr. Barták a mají souvislost s připravovanými vraždami. Také mu však řekl, že existují nahrávky hovorů mezi ním a Bartákem. Řekl mu, že nahrávky již nejsou ve věznici, i když tam byly pořízeny, a slíbil, že zařídí jejich předání tomuto kriminalistovi. Informace předal libereckému odboru obecné kriminality. V zápětí se s ním spojil informační zdroj, který mu řekl, že za ním posílá neznámého člověka, který mu předá záznamy. K předání došlo v Praze a ten člověk měl být pouze kurýr, který s věcí neměl nic společného. Bylo mu předáno záznamové zařízení na USB, kde mělo být 5 souborů. Jednalo se pouze o datový nosič. Navštívil specializované pracoviště – Odbor technické ochrany (OTO), kde mu pracovník záznamy vypálil na disk DVD. Z původního nosiče vymazal všechny záznamy, aby je pak neměl někdo k dispozici a nezneužil je. Vše předal OOK Liberec. Svědek doplnil, že hned při prvotní získané informaci se ubezpečil, že přímé

ohrožení nehrozí a má tedy čas několik dnů k ověření informací. Bartáka nikdy osobně neviděl, jeho jméno zná pouze z médií a z porad odboru obecné kriminality, protože jeho předchozí trestní věc byla vyšetřována jejich 3. oddělením. Do vyšetřování této věci však nijak nezasahoval, nedělal žádné úkony ani neuděloval žádné pokyny k vyšetřování. Že existuje Lví klub, se dozvěděl až při medializaci případu. Není si vědom, že by byl Levko šetřen v minulosti jejich oddělením, dozvěděl se o něm až v souvislosti s tímto případem. Poprvé a naposledy ho viděl právě při vytěžení 2013 ve věznici. Záznamy si prohlédl až na OTO. Pouštěl si je z vyrobeného DVD a neví o tom, že by existovaly jiné kopie těchto záznamů. V podstatě se jednalo o 3 schůzky, kdy při prvním kontaktu dostal část písemností, při druhém další část a sdělil zdroji, že se za Levkem vypraví. Naposledy mu pak bylo předáno záznamové zařízení. Dokumenty mu předávala tatáž osoba, kterou však nezná, a bylo mu řečeno, že to je čistě kurýr, který o věci samé nic neví. K dotazu obhájce svědek uvedl, že fakt, že nahrávky byly pořízeny ve věznici, dovodil z výpovědi Levka. Z jeho dlouhého trestu, který vylučoval, že by ho pustili ven. Sám Levko navíc tvrdil, že nahrávky byly pořízeny ve věznici. Vychází i z běžného vzhledu vězeňského prostředí, ačkoliv konkrétně prostředí věznice Liberec nezná. Flash disk pak nechal kurýrovi na veřejném místě v restauraci, jak bylo původně domluveno, což byl současně i důvod, proč záznamy z tohoto zařízení raději nechal smazat. K dotazu, jak vnímat jeho formulaci, že „nehrozí přímé nebezpečí“, svědek uvedl, že pokud dostal jako policista informaci o přípravě vražd tří osob, zeptá se jako první, jestli ta příprava pořád běží. Bylo mu řečeno, že ten, kdo to chce oznámit, tedy Levko, žádné kroky k dokonání nekoná. Objednatel měl mít v Levka plnou důvěru, tudíž se neobrátil na nikoho dalšího. Ze tří poškozených se patrně setkal s JUDr. Choděrou jako advokátem v nějaké kauze. Osobně se neznají. Pana Šándora zná z médií a třetího poškozeného neznal vůbec. Svědek vyjádřil domněnku, že pokud by informace jako on obdržel jiný policista, tak by s ní naložil stejným způsobem. Pokud by ji obdržel novinář, asi by je využil spíše pro svou profesi. Záleželo by na tom, jak by byl ten člověk znalý práva. Po prověření prvotního oznámení měl dost informací na to, aby je postoupil kolegům v Liberci. Někdy se stane, že se podobná oznámení neprojeví jako věrohodná anebo obsahují málo informací, tak se založí. K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že je přesvědčen o tom, že nahrávky byly pořízeny již předtím, než šel za Levkem do věznice. Levko mu to sám potvrdil. Svědek kategoricky popřel, že by se podílel na získání nahrávacího zařízení pro Levka. Pokud by v tom měl figurovat, musel by oslovit kolegy (z Liberce) a postupovalo by se podle trestního řádu. Zdůraznil, že nahrávky podle něj byly pořízeny v době, kdy ještě neměl ponětí, že pan Levko existuje. Když s ním mluvil, řekl mu, že budou nepřijemnosti a pokud to zařízení má u sebe, ať ho vydá. Levko mu tvrdil, že zařízení je již mimo věznici. Jeho informační zdroj by byl v případě vyzrazení identity ohrožen na životě.

Svědék **Jaroslav Váňa** v rámci podání vysvětlení uvedl, že je ve výkonu trestu odnětí svobody ve VV Liberec od ledna 2013 za trestný čin vydírání. V červnu 2013 byl k němu do cely na oddílu D liberecké věznice umístěn MUDr. Barták. Neznal prostředí, svědek se mu snažil vysvětlit, jak to ve vězení funguje. On totiž žil v domnění, že všichni jsou tu pro něho. Časem se otrkal. Barták se choval nadřazeně, byl kvůli němu přemístěn vychovatel, neustále dělal problémy, později i vyvolával konflikty mezi vězni. Neustále tvrdil, že zařídí přemístění kohokoliv, kdo mu vadí. Stěžoval si na příslušníky, budil kolem sebe atmosféru strachu. Advokáti za ním chodili každý den, což také nebylo obvyklé. Někteří advokáti byli spíše kurýry, kteří mu nosili do vězení peníze a obstarávali mu soukromé věci. Advokáti mu nosili tiskoviny, hotové peníze. Jednou přišel úplně „na šrot“, neboť ho advokát nechal pít alkohol a donesl mu spoustu jídla. V hotovosti u sebe míval 10.000,- Kč vždy, ale i více. Jednou to byl balík (bankovek), který svědek odhadl asi na 100.000,- Kč. Od jiných vězňů si kupoval jídlo a přemýšlel i o tom, že by se s ním vyspala ženská za peníze. Z vězeňského personálu už měl

vytipované ženské a chtěl po svědkovi, aby to zařídil. Podle svědka je to samozřejmě nesmysl, ale takhle MUDr. Barták žil. S penězi se "utrhl", dělalo mu dobře, když ho někdo poslouchal a měl moc nad lidmi. Asi v polovině září byl svědek přemístěn, protože spolu měli konflikt. Barták byl neodbytný, už mu lezl na nervy. Neustále otravoval s tím, že mu svědek sebral peníze. Zkoušel z něj (obviněný) dostat peníze přes jiné vězně na oddílu, sháněl na něj lidi, ale neklaplo mu to, tak se mu pak dokonce omluvil. Obviněný mluvil o svém životě, o Lvím klubu a Poliklinice v Modřanech. Tvrdil, že jeho odsouzení za znásilnění byl ušitý komplot. Podle svědka bylo u něj jediné štěstí, že neměl kontakty na kriminální prostředí mimo věznic. Pokud by je měl, jeho nepřátelům venku by se něco stalo. Na cele spolu byli nejdříve sami a Barták se snažil skrze odsouzené spoluvězně získat kontakt na lidi, kteří jsou všehoschopní. Svědka se konkrétně ptal, jestli by dokázal zařídít, aby venku někdo za peníze vydíral a zastrásoval ženy v jeho kauze. Poškozené měly u soudu tvrdit, že jeho kauzu vykonstroval Choděra a Freimann. Svědek uvedl 3 jména konkrétních poškozených. Nejdříve říkal, že je chtěl donutit ke změně výpovědi násilím. Popisoval, jakým způsobem si asistentky vybíral. Zmínil se, že s právníkem Choděrou měl problémy a nechal ho vyloučit z Lions clubu. Na Choděru byl hodně našťvaný a tvrdil, že má spoustu peněz. Barták chtěl sehnat lidi venku, kteří by byli schopní Choděru vydírat, měl být unesen. Šlo mu o majetek těch lidí. O tom knězi Freimannovi mluvil Barták jako o praseti, nemohl ho vystát. Ten mu vadil nejvíce. Freimann mu měl údajně dohodit jednu z těch asistentek. Barták věděl o Freimannovi úplně všechno, měl mít majetek 20 milionů Kč. Freimann se měl zabývat dětskou prostitucí a v Německu shánět mladé kluky. Bartákovi šlo o to, že Freimann měl mít údajně kompromitující materiály na lidi kolem Lions clubu. Barták pak také mluvil o spolumajiteli Polikliniky v Modřanech, jehož jméno si svědek nevybavil. Z toho chtěl taky dostat násilím nějaké peníze, mělo jít o miliony. I potom, co se mu Barták omluvil, na něj pořád naléhal, jestli by šlo venku zařídít to vydírání. Bylo mu jedno, jak ti lidé dopadnou, hlavně mu šlo o peníze. Svědek mu na všechno kýval, nemohl uvěřit, že to Barták myslí vážně. Nabízel však velkou provizi. Barták byl už ohledně tohoto nápadu hodně netrpělivý a zhruba v této době se začal kamarádit s ods. Levkem. Svědek se s Levkem o těchto věcech nebavil, myslí si, že Levko ani v době jeho výslechu neví, že Barták s ním něco takového také probíral. Svědek je rád, že to oznámení vyřešil Levko, protože by to časem musel řešit i on. Bartákovo jednání se stupňovalo, podle svědkova názoru na Levka tlačil, a proto se to takhle urychlilo. Barták byl občas jak utržený ze řetězu. Dodržoval ale zásady konspirace, bál se štenic, mluvil jen z očí do očí, byl opatrný. Často věci psal a nějaké dokumenty pak zlikvidoval. Svědek je toho názoru, že Barták tyto požadavky řešil pouze s ním a Levkem. Neměl důvod to řešit s někým jiným. Tvrdil, že i jeho synové shánějí venku někoho na špinavou práci. Bartákovi u nich na oddíle nehrozilo žádné nebezpečí, svědek nevěděl nic o tom, že by ho chtěl někdo zlikvidovat. Na oddíle byli dost malý kolektiv. Barták měl problémy jen s Pokorným, což je cikán, ale ty problémy vyvolával Barták záměrně. Tito lidé mu vadili (zřejmě Romové). Přitom Pokorný se snažil problémy nedělat. Barták na sebe takto upoutával pozornost. Snažil se vystupovat jako ublížený, aby se o něj každý staral. Nicméně ani Levko neřešil jeho bezpečnost, Bartákovi nic nehrozilo, nikdo se na něho nechystal.

Ve věci bylo vyžádáno odborné vyjádření z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma. Zkoumáno bylo 9 listů, celkem 11 stran textu (tyto písemnosti jsou založeny na č.l. 220 - 227). Srovnávacím materiálem byly písemnosti obviněného - jeho podání učiněná během výkonu trestu, a to celkem 53 podání. Mikroskopickým zkoumáním bylo zjištěno, že nebyly nalezeny znaky nasvědčující padělání písma použitím technických prostředků a postupů. Písemnosti mají charakter poznámek, pokynů a kratších sdělení. Písmo na předložených dokumentech je vyhotoveno modře pišícími psacím prostředkem s kuličkovým hrotem. Texty jsou vyhotoveny hůlkovým písmem s výskytem arabských nebo římských

číslic v mírně pravém sklonu a středně rychlým až rychlým tempem psaní bez datace jejich vzniku. Texty jsou sice poněkud neurovnané s občasnými přepisy nebo opravami, jsou ale vyhotoveny rychlým tempem, jistě, plynule a dynamicky. Neurovnanost a rozkolísanost se objevuje v celém rozsahu všech zkoumaných textů. Tato skutečnost svědčí o tom, že se jedná o průvodní a specifický rys písemného projevu a nikoliv o znak nespontánnosti. Texty hůlkovým písmem jsou vždy středního až většího rozsahu, jsou individualizované a obsahují přes použitý typ nevázaného písma řadu identifikačně významných znaků. Texty jsou proto vhodné pro individuální identifikaci. Jako srovnávací materiál byly kriminalistickému ústavu předloženy originály písemností psané nesporně MUDr. Bartákem. Srovnávací materiály lze hodnotit jako vyhovující potřebám zkoumání. Vzhledem k tomu, že znalec disponoval srovnávacím materiálem postupoval v praxi tak, že nejprve provedl podrobnou analýzu srovnávacího rukopisu konkrétního pisatele a po zmapování specifických marketů a písarských zvyklostí jsou tyto znaky postupně dohledávány ve sporných textech. Podrobnou analýzou rukopisu MUDr. Bartáka i všech sporných textů na všech předložených písemnostech a jejich následnou komparací bylo zjištěno, že všechny hůlkové, ale i kurzívní texty ve sporných materiálech vykazují pouze znaky shodné nebo výrazně podobné. Znalec v rámci odborného vyjádření názorně označil na fotokopiích písma markanty, dle kterých bylo možno dovodit, že pisatelem je právě obviněný. **Znalec po prozkoumání rozhodných skutečností dospěl k závěru, že předložené písemnosti psala jedna osoba. Současně konstatoval, že předložené písemnosti psal pisatel, jehož vzorky písma jsou předloženy jako srovnávací materiál, tedy MUDr. Jaroslav Barták.** Srovnávací materiál je pak založen na č.l. 265 - 345.

K posouzení duševního stavu obviněného byl přibrán znalecký ústav podle § 110 odst. 1 tr. řádu, neboť se do značné míry jednalo o zkoumání zvláště obtížné, výjimečné, vyžadující zvláštní vědecké posouzení. Znaleckým ústavem je Psychiatrická nemocnice Bohnice. Znalecký ústav vede ředitel MUDr. Martin Holý a na znaleckém zkoumání se podílela celá řada znalců, když pro potřeby trestního řízení označil ústav jako znalce, kteří mohou být ve smyslu § 110 odst. 2, 3 tr. řádu vyslechnuti, znalce MUDr. Jiřího Švarce, Ph.D., PhDr. Petra Goldmanna a PhDr. Terezu Soukupovou, Ph.D. Ze znaleckého posudku vyplývá, že posuzovaný navázal kontakt bez obtíží, resp. až nadměrně spontánně, byl nespolečensky familiérní. Formálně spolupracoval, jeho nálada byla expanzivní, bez úzkosti, s labilní emotivitou. Afektivita neochotně kontrolovaná. Obviněný se projevoval stálým proudem řeči, který byl neusměrnitelný. Jeho stenický projev výrazně překračoval společenské konvence. Byl velmi zabíhavý a obtížně udržitelný v mezích kladených otázek. Obratně měnil témata, pokud byl dotázán na evidentně nepravdivé údaje, což svědčí o verbální inteligenci. Tento styl chování plyne z osobnostní poruchy. Obviněný se sám vnímá a invazivně prezentuje jako muž manažersky úspěšný, superiorně inteligentní, široce vzdělaný a sexuálně neodolatelně přitažlivý. To vše svědčí o výrazném narcismu, emoční labilitě a v dané situaci o malé ochotě dodržovat konvence. Vnímání je bez poruch. Sebestředné myšlení je narcisticky zkruslené do grandiózních velikášských přesvědčení. CT vyšetření mozku vyloučila demenci nebo obdobnou poruchu psychických funkcí. **Obviněný netrpí dle závěru ústavu duševní chorobou, ale poruchou osobnosti, a to narcistickou, histriónskou, disociální, paranoidní, emočně nestabilní. V době činů, ze kterých je obviněn, byl schopen rozpoznat jejich protiprávnost a byl schopen své jednání ovládat.** Okolnosti, které jeho jednání ovlivňovaly, jsou poruchové osobnostní charakteristiky. Obviněný je schopen chápat smysl trestního řízení. **Znalecký ústav shledal jeho pobyt na svobodě nebezpečným pro vysokou pravděpodobnost opakování obdobného jednání, popř. realizace připravovaného protiprávního jednání. Znalecký ústav však nenavrhl uložení žádného**

ochranného opatření, protože obviněný netrpí žádnou významnou duševní poruchou. Jeho nebezpečnost tak zjevně vyplývá z jeho osobnostních charakteristik.

Co se týče psychologického posouzení jeho osobnosti, jeho intelektový výkon je nevyrovnaný. Verbální inteligence je nadprůměrná, zatímco neverbální je téměř podprůměrná. V osobnosti dominuje jádrová narcistická porucha. Obviněný je stenický, sebejistý, překračující konvence a normy pro uspokojení vlastních potřeb, zejména potřeby moci a potvrzení vlastní výjimečnosti. Jeho osobnost je také histriónská, disociální, paranoidní a emočně nestabilní. **Jeho schopnost správně vnímat a vnímané skutečnosti bez zkreslování reprodukovat je snížena právě popsanou poruchou osobnosti (chorobně pozitivní přesvědčení o vlastních schopnostech, vlivu a významu).** Jde u něj o trvalou sociální strategii, jejímž motivem je prožívání sebe sama jako člověka vlivného, významného a utvrzování se v tomto sebeobrazu. Motivace činů, z jejichž přípravy je obviněn, je v souladu s osobností obviněného. **Prognóza dalšího vývoje jeho osobnosti je nepříznivá, neboť sociální strategie jsou upevněné a není možno předpokládat významnější změnu.** Možnost jeho resocializace je tedy výrazně snížena, stejně jako resocializační vliv případného trestu. Obviněný při své osobnostní poruše již nezíská náhled na své jednání, nedojde k jeho korekci. Nepřijme vinu ani nepřevzme odpovědnost za své jednání. Lze předpokládat spíše zhoršování nevhodného psychopatického chování. Případný trest odnětí svobody může plnit toliko úlohu ochrany společnosti (zabránění v pomstě vůči domnělým škůdcům) a může trest vnímat jako regulující sílu společnosti, která ho může odradit od dalšího protiprávního jednání.

Ve věci byly zajištěny také zmíněné nahrávky rozhovorů obviněného a svědka Levka. DVD je založeno na č.l. 230. Důkazně přínosná je zejména nahrávka na DVD č. 3, kde Levko informuje obviněného o průběhu příprav, mj. říká, že Tlustých (Choděra) nemá tolik peněz, obviněný ho ujišťuje, že peníze má, ale v hotovosti, protože nevěří bankám. Co se týče generála, shodují se oba komunikující, že to bude „bez únosu“. Obviněný se obává, že by z toho mohla být přestřelka a rovněž vyjádřil obavu, že je brig. gen. Ing. Šándor „kontrasledován“ službou (patrně Vojenským zpravodajstvím), neboť je její bývalý velitel. O Flandřákovi pak hovoří obviněný tak, že drží kompromitující materiály na různé osobnosti, mj. hejtmanku Vaňhovou a Karla Schwarzenberga, které mu měli prodat nějaké vyhození estébáci. O Fenclovi a Novotné obviněný říká, že jsou už naměkko a pokud přijdou ruský mluvící lidé, peníze vydají. Obviněný se svědkem Levkem probírá také záležitosti pasu, kdy Levko sděluje, že příští týden by měl být hotový a obviněný mu slibuje, že pak dostane „mimo VV Liberec“ částku 60.000,- Kč. Také uvádí kontakty na běloruskou ambasádu s tím, ať se to projedná. Svědek Levko uvádí, že je potřeba stanovit nějaké datum, kdy má operace alfa proběhnout. K tomu obviněný MUDr. Barták sděluje, že Vánoce rozhodně nechce trávit ve VV Liberec a útěk by tak měl být realizován do Vánoc.

Ostatní nahrávky toliko dokumentují důvěrný vztah odsouzeného Levka a obviněného MUDr. Bartáka, zájmové jsou jen místy.

V rámci vyšetřování byly zajištěny taktéž listinné důkazy.

Na č.l. 346 – 358 jsou založeny dokumenty svědčící o nepovolené komunikaci obviněného z Věznice Stráž pod Ralskem. Na č.l. 359 - 365 je založen přepis záznamu rozhovoru mezi obv. Bartákem a ods. Levkem. Na č.l. 373 - 378 jsou založeny dokumenty svědčící o pronášení nepovolených předmětů (mobilní připojení USB k internetu a hodinky) advokáty obviněného JUDr. Špačkem a JUDr. Nohou do věznice, kde obviněný v té době vykonával trest odnětí svobody (toto podezření ze spáchání trestné činnosti advokáty bylo postoupeno místně a věcně příslušnému OSZ Česká Lípa). Na č.l. 414 - 475 je založen

rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 56 T 8/2012 a usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 10 To 51/2013 (č.l. 476 - 480), na základě kterých byl obv. MUDr. Barták pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 14 let. Jak je obecně známo, v mezidobí Nejvyšší soud tento rozsudek zrušil a s výjimkou jednoho skutku odsoudil obžalovaného opětovně s tím, že mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 roků.

Spis byl doplněn také o přílohu obsahující podstatné materiály z předchozí trestní věci obviněného, mimo jiné i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie.

Na základě všech shora popsaných důkazů a skutečností z nich vyplývajících lze dovodit, že se obviněný dopustil jednání popsaného ve výrokové části obžaloby, kterým naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. a), i), j) tr. zákoníku, nedokonaného, ukončeného ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku a dále také přípravu zločinu vydírání podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 175 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku.

Obviněný je ze shora popsaného jednání usvědčován výpovědí svědka Levka, který podrobně popsal, jakým způsobem si u něj MUDr. Barták začal objednávat páchaní násilné trestné činnosti venku mimo věznic. Tento svědek budil dojem kontaktů s podsvětím a prezentoval se tak, že je v jeho možnostech páchaní trestné činnosti ve vnějším světě zařídit. Nicméně veškerá iniciativa pocházela z jednání obviněného MUDr. Bartáka, neboť tento svědek vůbec neznal (snad s výjimkou Ing. Šándora) osoby, o jejichž likvidaci, popř. vydírání, obviněný usiloval. Tento svědek také spontánně přiznává, že jeho prvotní motivací k rozmlouvám s obviněným bylo „obložit“ ho o nějaké peníze. Jakmile však obviněný začal své požadavky konkretizovat a sdělovat mu jména bydliště a další údaje, např. o denním režimu osob, o jejichž likvidaci měl zájem, pochopil svědek, že věc je již velmi vážná a jal se ji oznámit. Výpověď tohoto svědka je podporována písemnými pokyny a záznamy obviněného obsahujícími údaje k plánovaným obětem, časové požadavky, přezdívkou osob atd. Odborným vyjádřením z oboru písmoznalectví pak bylo naprosto nepochybně určeno, že pisatelem těchto dokumentů je právě obviněný MUDr. Barták. V základních rysech pak podporuje výpověď tohoto svědka podaným vysvětlením rovněž svědek Váňa. Váňa uvedl, že MUDr. Barták se i jemu svěřil, že by chtěl na svobodě zlikvidovat osoby, které jsou mu nepohodlné. Sám obviněný přitom právě svědka Váňu hodnotil pozitivně a řekl k němu, že se do komplotu proti němu nezapojil a „je to slušný člověk“. Podpůrně je jednání obviněného dokumentováno také pořízenými audiovizuálními záznamy. Pravdou je, že tyto záznamy vznikly zcela bez vědomí a iniciativy orgánů činných v trestním řízení. Svědek Levko je poříditel o vlastní vůli na nezjištěné záznamové zařízení. Orgány činné v trestním řízení se v průběhu vyšetřování zaměřily na zásadní okolnost, jakým způsobem se záznamové zařízení do věznice dostalo, ovšem s ohledem na vyjádření svědka a rovněž s přihlédnutím k výpovědi svědka plk. Mareše se tuto cestu nepodařilo objasnit. Použití soukromě pořízených videozáznamů v trestním řízení není a priori nijak vyloučeno. Samozřejmě by bylo naprosto nemožné použít k důkazu záznamy, jejichž pořízení by inicioval či provedl jakýkoliv policejní orgán bez povolení příslušného soudu či státního zástupce. Nebylo však zjištěno, že by taková situace v tomto trestním řízení nastala. Obhajoba obviněného spočívající v tvrzení, že svědek Levko byl ve vězení člověkem bez autority a významu, se kterým se obviněný moc nebavil, je vyvrácena už jeho zápisky na předložených listech papíru, kdy odsouzeného s přezdívkou „Gogo“ implementoval do svých plánů na útěk z výkonu trestu. Rovněž je ze záznamů patrné, že obviněný si s odsouzeným povídá velmi důvěrně, žoviálně a konspirativně. V některých okamžicích mu dokonce sám obviněný lichoť a vyjadřuje respekt, např. konstatováním: „Ty

jsi profík.“ Obviněný svému plánu na provedení vražd a následnému útěku z věznice zjevně věřil, kdy v písemných materiálech urgoval realizaci domluvených činů do Vánoc 2013, neboť přes svátky nechtěl být ve výkonu trestu. Obviněný v rámci prvotní obhajoby odmítl, že by si objednával násilnou trestnou činnost a výslovně uvedl, že jeho obvinění je „výsledkem spiknutí osob cikánské národnosti“. Toto tvrzení je zcela absurdní. Rovněž nic ze zjištěných skutečností nespovídá o tom, že by mělo být pořízeno videozáznamů, na kterých si objednával vraždy a vydírání, iniciováno JUDr. Vítem Bártou a společností ABL, jak obviněný s odkazem na blíže nezjištěné stanovisko BIS uvádí. I podle závěrů znaleckého posudku trpí obviněný pocitem vlastní výjimečnosti, nadřazenosti a nepostižitelnosti a v rámci své obhajoby o důkazech tvrdí, že jsou to nesmysly bez bližší logické argumentace. Takové jednání je naprosto v souladu se závěry znaleckého posudku ústavu o duševním stavu obviněného, který konstatuje smíšenou poruchu osobnosti prakticky ve všech směrech, tedy z hlediska disociality, histriónství, narcismu, paranoidních sklonů a emoční nestability. Podle závěrů znalců je pobyt obviněného na svobodě nebezpečný, neboť obviněný nikdy nepřijme vinu a odpovědnost za své jednání a v důsledku jeho smíšené poruchy osobnosti (psychopatie) existuje nebezpečí páchaní další trestné činnosti nebo realizace nyní připravované trestné činnosti. Z takřka všech shromážděných důkazů vyplývá, že obviněný byl skutečně vážně odhodlán k provedení plánovaných vražd a vydírání. Způsoby provedení vražd pak vymyslel sám obviněný, když svědek Levko v tomto přenechal iniciativu na něm. Rovněž mu (obviněný) doporučil i konkrétní argumentaci při vydírání osob. Jednání svědka Levka tedy po zhodnocení všech konkrétních okolností nepůsobí dojmem, že by obviněného k plánování násilné trestné činnosti vyprovokoval, ale pouze budil dojem osoby dobře se orientující v podsvětí, s širšími kontakty než ve skutečnosti měl. Ačkoliv jednání obviněného nedospělo ani do fáze pokusu či dokonce k dokonání trestného činu, je velmi společensky škodlivé, neboť se mělo vyznačovat značnou brutalitou, četností obětí a mělo zavrženíhodné pohnutky (pomsta, snaha získat peníze). Jednání obviněného bylo způsobilé vyvolat jím plánované následky. Obviněný totiž ve vězeňském prostředí nepochybně mohl narazit na lidi hluboce etablované v prostředí organizovaného zločinu, kteří by byli schopni jeho záměry s vidinou finančního profitu realizovat. Zvláště pak za situace, kdy by dostaly tak detailní informace k osobám poškozených a byly si vědomy, že tyto disponují poměrně významným majetkem.

Stádium přípravy podle Komentáře k trestnímu zákoníku (Šámal a kol.) nevykazuje ještě povahu jednání, které charakterizuje skutkovou podstatu uvedeného konkrétního zvlášť závažného zločinu, jen vytváří úmyslně podmínky pro spáchání takového zvlášť závažného činu. Příprava vyvolává zatím jen vzdálené nebezpečí, že nastane následek, který je znakem skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu (srov. R 3/1952). Tím se liší na jedné straně od projevu úmyslu takový zločin spáchat, který uvedenou povahu ještě nemá (a není trestný), a na druhé straně od pokusu zvlášť závažného zločinu, při němž pachatelovo jednání pokročilo dále než příprava a již bezprostředně směřuje k jeho dokonání. U obviněného je dovozováno, že dostoupil do fáze přípravy zmíněných zvlášť závažných zločinů, neboť svědka Levka jednak navedl k tomu, aby tyto zločiny prostřednictvím osob na svobodě spáchal, určoval mu konkrétní podmínky, jak mají být zločiny spáchány, jaké obnosy hotovosti bude možno od obětí vydíráním vylákat a především mu předával detailní informace k obětem a rovněž předpokládal, že na svobodě již probíhají přípravy ke spáchání trestné činnosti, o čemž ho svědek Levko informoval (a sice že už prověřil majetkové poměry Choděry, zaúkoloval lidi venku atd.).

Po subjektivní stránce, tedy z hlediska zavinění, je dovozováno, že obviněný jednal ohledně obou zločinů ve formě úmyslu přímého § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy věděl,

že svým jednáním může způsobit porušení zájmu chráněného trestním zákoníkem a chtěl takové porušení způsobit.

K osobě obviněného bylo zjištěno, že je ženatý a má čtyři děti. Dosáhl vysokoškolského lékařského vzdělání. Aktuálně je vzhledem k výkonu trestu odnětí svobody bez pravidelného měsíčního příjmu. V roce 2009 bylo ve věci vedené Obvodním soudem Praha 1 pod sp. zn. 3 T 177/2008 schváleno narovnání, když obviněný měl spáchat trestné činy ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zákona, výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zákona a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 tr. zákona. Naposledy pak byl odsouzen výše podrobněji rozebraným rozhodnutím Městského soudu v Praze, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze. Po korekci rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR mu byl pravomocně uložen trest v trvání dvanácti roků, který aktuálně vykonává.

Mgr. Radim Kadlček v. r.
státní zástupce

Za správnost vyhotovení :
Zlata Vondroušová